

F. t. beslutn. om vandbesparelser

der ikke lever op til de strenge krav, der må stilles til drikkevand, men som opfylder de krav, der er relevante i landbrug og gartnerivirksomhed. Sekundavandet kan for eksempel være vand fra let forurenede grundvandsmagasiner eller spildevand fra levnedsmiddelvirksomheder.

Gennemførelse af de nødvendige vandbesparelser forudsætter, at der etableres et smidigt og udstrakt samarbejde mellem de forskellige myndigheder samt de kommunale og private vandværker.

Bemærkninger til beslutningsforslagets enkelte punkter

Ad 1

Der er udviklet en række standardløsninger, der kan nedsætte boligernes vandforbrug, men installationen af bl.a. toiletter med lavt vandforbrug foregår kun langsomt. Der findes også armaturer og andet VVS-udstyr, der fremmer lavt vandforbrug. Kun større vandspareforanstaltninger bør dog nyde støtte.

Installation af vandmålere er væsentlig, fordi det sikrer, at vandregningen betales efter det faktiske forbrug. I dag er den i store dele af landet fastsat efter et standardforbrug, fordi man har ønsket at spare udgiften til installation og vedligeholdelse af målere. Der er imidlertid sket en betydelig udvikling inden for måler teknologien, og installation af vandmålere i den enkelte bolig betyder erfaringsmæssigt, at vandforbruget nedbringes med ca. 15 pct. Den samlede udgift til installation af målere i de dele af landet, hvor disse ikke findes, er anslået til 1,2 mia. kr. Tilskud til målere bør dog højst udgøre 25 pct. af anskaffelsesudgiften, da målere ikke er et egentligt vandsparende tiltag. Målere bør fortsat være frivillig i hver enkelt bolig, men hvor der aftages vand fra vandværket uden privat eller fælles måler, skal vandværkerne være forpligtet til at fastsætte forbruget som væsentlig højere end normalforbruget (f.eks. 133 pct.).

I lighed med ordningen med energikonsulenter bør der gennemføres en ordning med vandkonsulenter, der foretager eftersyn af boligselskaber og industri- og håndværksvirksomheder og udarbejder en rapport om, hvordan mulighederne for vandbesparelser bedst kan udnyttes. Vandkonsulenterne bør modtage energimæssige overvejelser i deres valg af løsninger, ligesom vandspareforanstaltninger skal samordnes med hygiejniske og afløbstekniske hensyn. Rådgivningen af landbruget om kunstvanding bør kvalificeres til at omfatte mulighederne for anvendelse af sekundavand.

Vandværkerne bør desuden i lighed med elværkerne energisparekampanjer informere brugerne om

mulighederne for vandbesparelser, bl.a. gennem ændret forbrugeradfærd.

I områder, hvor beboerne, industrien eller landbruget selv ønsker det, skal det være muligt at igangsætte avancerede pilotprojekter med anvendelse af nye metoder til vandbesparelser. Her kan tilskuddet efter en konkret afgørelse udgøre op til 100 pct. Forudsætningen herfor er, at der er tale om innovationer, der senere vil kunne danne udgangspunkt for bredere anvendelse.

Ad 2

Vandspareskillingen svares på grundlag af den målte vandindvinding. Opkrævningen foretages af Told- og Skattestyrelsen. For vandværkernes vedkommende vil afgiften blive indregnet i tarifferne for de almindelige forbrugere. Foruden de administrative fordele ved at opkræve afgiften ved indvindingen vil det forøge vandværkernes incitament til at opspore og udbedre lækager på ledningsnettet.

For mange private borer vil den eneste administrativt fremkommelige metode være at fastsætte afgiften på grundlag af indvindingstilladelsen, da en måle- og kontrolprocedure vil være særdeles kostbar. Man kan herefter nøjes med stikprøver. Fremgangsmåden vil desuden give incitament til at sikre en bedre overensstemmelse mellem indvindingstilladelsen og det faktiske behov. Undtaget fra afgiften er private vandindvindingsanlæg til forsyning af enfamilieshuse i tilknytning til landbrug.

I områder, hvor landbrug ikke har adgang til sekundavand til markvandingsformål, og hvor det af hensyn til vandføringen i vandløb m.v. ikke er ønskeligt at anvende overfladevand, bør der være adgang til dispensation fra afgiften, dersom miljøforholdene i øvrigt taler for det.

Prisen på drikkevand i Danmark er en af de laveste i EF, nemlig ca. 3 kr./m³, takket være den hidtil rigelige og rene grundvandsressource. Med en vandspareskilling på 1 kr./m³ vil prisen fortsat være i den billige ende sammenlignet med f.eks. Tyskland og Frankrig, hvor en kubikmeter drikkevand typisk koster 8-9 kr./m³.

Da de fleste vandforbrugere desuden skal betale for afledning og rensning, er den samlede pris for forbrug af vand i Danmark ca. 13-15 kr./m³, og heraf udgør vandspareskillingen en stigning på under 10 pct. For industri og landbrug med egne borer vil afgiften imidlertid udgøre en noget større andel af de samlede omkostninger.

Selv om der er regionale forskelle i belastningen af grundvandsmagasinerne, bør der i hele landet gen-